

зано. Едното му краче, баби, на пихтия направено. И кой мислишъ е направилъ това?

— Азъ отъ кжде ще знамъ — усмихналъ се адвокатътъ.

— Нима не се сѣшашъ, баба? Съседката ми, съседката Мария ми е сторила това зло. Лоша жена е тя, лоша и завистлива. Срегнахъ я на пѣтя и съ добромъ я попитахъ, защо е направила това, а тя, господинъ адвокатъ, се нахвърли отгоре ми, че като започна да ме бие. Ако не бѣха ме отървали други, и мене щѣше да смаже. Затуй съмъ дошла, баби, при тебе, дошла съмъ въ сждъ да я дадешъ.

Адвокатътъ я изслушалъ до край и написалъ жалба до сжда.

Минало се известно време, и сждията поканилъ дветѣ съседки на сждъ. Явили се тѣ на опредѣленото време съ свидетели и адвокати-защитници.

— Не искате ли да се погодите? — попиталъ сждията.

— И на оня свѣтъ не ѝ прощавамъ — провикнала се баба Пена. Искамъ да я пратите въ затвора, и разноскитѣ ми да плати. Ето, господинъ сждия, ето му смазаното краче. Вижъ го! — показала баба Пена пѣтлето, което носила съ себе си.

И другата не искала спогодба. Тогава сждията започналъ да ги сжди. Разпиталъ дветѣ жени, разпиталъ и свидетелитѣ.

Разбралъ той, какви лоши думи сж си размѣнили. Увѣрилъ се, че сж виновни и дветѣ, па дрѣнналъ звѣнчето и прочелъ присждата:

„Осждамъ Мария Махлянска и Пена Врачкина да платятъ по 500 лв. глоба на държавата“.

— Какъ? — зинала баба Пена и отпустнала ржце. Пѣтлето паднало, разперило се и изкукуругало подъ носа на сждията. После свадливата бабичка се опомнила, грабнала пѣтлето, излѣзла и го продала. Върнала се въ село и престанала да се кара съ съседкитѣ си.

Владимиръ Зеленгоровъ

ПРЕДЪ ПРОЛѢТЪТА.

Изъ полета и гори
още дѣдо Мразъ цари,
съ бѣла мантия обвитъ,
начумеренъ и сърдитъ.

Отъ небесния просторъ
падатъ въ глѣхналия дворъ
отъ невидими крилца
бѣли, чистички перца.

Изъ горитѣ дѣдо Мразъ
кичи клонкитѣ съ елмазъ,
надъ села и градове
праща люти студове.

По затрупания друмъ
бързо носи се безъ шумъ

тамъ отъ приказна страна
лека вихрена шейна.

Откждето мине тя
ржси сребърни цвѣтя.
По полета и гори
всичко съ бѣло се покри.

Бърза да остави даръ
тука снѣжния товаръ
и къмъ северни страни
съ вихъръ да се устреми.

Скоро лѣхъ на пролѣтѣта
ще събуди пакъ свѣта...
Ледени коне летятъ —
бѣгатъ, че ще се стопятъ.

Г. Владимировъ.